

[Poul Møller.]

man havde givet — og tilkaldt erhvervsorganisationerne til forhandling — blev hverken Industrirådet, Grosserer-Societetet, Provinshandelskammeret eller butikshandelens organisationer af statsministeren eller handelsministeren præsenteret for de indgreb eller orienteret om de indgreb i erhvervslivets vilkår, som regeringen påseede på, og de har siden alle protesteret imod det, der nu foreligger, og som faktisk alene støttes af LO.

Derfor skal regeringstalere i fremtiden omgås varsomt med talemåder om samarbejde mellem stat og erhvervsliv, ligesom man bør undgå at flirte mere med et begreb som samordning, for der er ingen økonomisk samordning i det, som her har været forhandlet. Det er da også karakteristisk, at samordningsorganet ikke har været sammenkaldt for at drøfte denne helhedsløsning, end ikke for at drøfte sit eget formandskabs redegørelse til regeringen og offentligheden. Hvor mange smukke ord blev der ikke i efteråret talt om det prisværdige i, at der nu skabtes et organ, hvor en fri drøftelse mellem erhvervsorganisationerne og arbejdsmarkedets organisationer og den økonomiske sagkundskab kunne finde sted, hvor økonomiske teoretikere kunne mødes med praktiske erhvervsrepræsentanter for at formidle den fornødne samordning af landets økonomi! Men da det kom til stykket, indkaldte man overhovedet ikke det højt besungne samordningsorgan. Regeringens talsmænd svigtede altså samordningstanken og samordningsorganet, da der skulle handles.

Som ordene samordning og samarbejdende folkestyre har mistet deres betydning, således også ordene helhedsløsning og pris- og lønstop. Helhedsløsning er der ikke i dette lovkompleks, fordi der i det store og hele kun tages hensyn til én gruppe i befolkningen; og helhed er der ikke, fordi der ikke er det mindste håb om, at man ved disse love vil nå blot noget, der kan antyde en sanering af landets økonomi.

Det ærede medlem hr. Hans Rasmussen talte om, at oppositionen ville tæmme lønmodtagerne, ville fremtvinge indgreb over for arbejderne, og gik endda så vidt, at han mente, at dette var et forsøg på indgreb over for arbejderne, og derfor måtte

man have indgreb over for andre. Men det ærede medlem ved fra sit partis egen organisation, at der ved disse lovforslag er sikret lønforhøjelser til alle i det danske samfund. Det ærede medlem ryster på hovedet, men det ærede medlem har vel læst sit eget partis løbeseddel, der er udsendt på arbejdspladserne, og hvori der står, at der i denne 2 års periode er sikret lønstigninger til alle lønmodtagere. Der er intet lønstop i denne lovgivning. Der gennemføres umiddelbart betydelige lønforhøjelser, som sammen med pristalsreguleringerne kan bringe den økonomiske balance i fare. Jeg skal her pege på, at regeringsforslagene allerede i dette år direkte ved deres ordlyd og efter deres bogstav ubestrideligt vil betyde en øget lønudbetaling på ca. 200 mill. kr. og til næste år ca. 600 mill. kr., hvortil kommer pristalstillæggene. Var det ikke rart, om regeringens presse, når den skulle kommentere disse forslag og vejlede om disse forslag, efterhånden opgav at blive ved med at skrive, at det drejer sig om 60 mill. kr. til de lavtlønnede, når det er vitterligt, at det efter selve ordene i lovforslaget drejer sig om 200 mill. kr. i hvert fald i år og 600 mill. kr. næste år, hvortil kommer de pristalstillæg, som trådte i kraft den 1. marts, og som vi har nævnt i betænkningen?

Men det er derudover fastslået i denne lovgivning, og det er fremgået klart af udvalgsbehandlingen, at der ikke i mindste måde med disse forslag er skabt garanti imod lønstigninger i øvrigt i den periode, der lovgives for.

Det er også fremgået af andre afsnit af det ærede medlem hr. Hans Rasmussens tale, at det er klart, at enhver i dag og i fremtiden har samme ret til at kræve lønforhøjelse, som han havde inden disse lovforslags vedtagelse. Der er ikke tale om en standsning af nogens ret til at kræve lønforhøjelse, og med den ændring, der finder sted i pris- og avanceloven, er der heller ikke længere noget som helst, der forhindrer, at enhver lønforhøjelse kan overvælttes på priserne. Det er ganske klart, at enhver lønforhøjelse, der ikke strider imod overenskomsterne — og det er der vist meget få der gør — efter det ændringsforslag, flertallet nu ønsker gennemført, kan overvælttes på priserne. Derfor er hele denne helhed ingenting værd, ikke andet